

ACC. N.R. ^{M.}10337: 1-2.

Landskap: Småland Upptecknat av: Leif Eeg-Olofsson
Härad: Västra Härad Adress: St. Algatan 6, Lund
Socken: Nydala Berättat av: Oskar Klasson, Fiskarbo
Uppteckningsår: 1946 Född år 1883 i Nydala

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- S.1 (Ordspråk och talesätt) *ovdstår*
Märkesdagar och väderleksmärken.
- S.2 Lagård och gödsel.
Högafflar och grepar.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 10337: /.

(Ordspråk och talesätt.) *Ordspråk m. f.*

"Det smakar ändå kär," sa piga, kösste toppen.- "Illa sitter du, men du glömmer inte å tala ömēt, lell," sa bonnen till grisen, som satt i gärsgårn.

Märkesdagar och väderleksmärken.

Om sola skiner på juladan, medan ryttarn svänger sig på en häst, blir det lätt att torcka hö.

Julasömmar blir påskavinter.

Grå jul blir vit påsk.

Som vädret blir vid nyårsnyet, blir det två till.

Om oxar får blöta rygg i sjunde veka, blir de feta.

På Eriksdan ska linet sås.-Om Erik ger ax, ger Olof kaka.

Efter Olofsdan skall man titta åt norr efter törkevär.

När hæggen blommar, ska kornet sås.

Järnnättera ä den 1-5 i maj-aug.

Om Märta pissar på nöten, blir det ingen kärne i den.

De gamle sa pissevecka i stället för fruntimmersvecka.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

ACC. N:R M. 10337: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Lagård och gödsel.

Torvströ te gödsel börte de mä 40-50 år sen. Den suger åt se urinen å blir utmärkt gödsel, bättre än träcken. Förut la de granris å enris i gödseln, men dä va dålit, för den brann, te den ble vit, och gödseln ble lätt å lös, fast den ju ska væa så kompakt som möjligt för å jäsa. De försökte se också på sågspån, men dä va nästan lika dålit som ris. /Torven skärs på hösten och kuvas på våren, sen den har blitt vänd en gång. Eftern slåttern tas den hem, bäst före mesömmar.

I min ongdöm hade de inte ofta telde i sina lagårdar, utan kora sto på bara jorgölvvet. Där koa sto, var dä lite högare än gången, och längst ut lå en stock de kallade hamstock. På dä viset ble dä ändå en mökolla. Ibland hällde gången mot stocken. Ibland teldade de olla. Hästa sto allti på telder.

Högafflar och grepar.

Förr i världen hade de inte så mycke högafflar, för då fanns ju ingen klöver, utan bara dä lätta gräset. De använde mjöcke räfser av en smal trästam, som de kvistade å knaggade å klöv i änden. Grepera gjordes av trä å försågs mä en slå över spetsera, eftersom de inget beslag hade.